

ПРЫШЧЭПКІ, АПТЫМІЗАЦЫЯ, ЧЫСТАЯ ВАДА...

Сенатар ад Магілёўскай вобласці Ігар КАСКО пра тое, якія пытанні часцей за ўсё задаюць сяльчане

Ігар Каско курыруе на Магілёўшчыне Крычаўскі, Клімавіцкі, Чэрыкаўскі і Хоцімскі раёны. Сустрэчы з насельніцтвам і прадстаўнікамі мясцовай улады, аналіз сельскіх праблем у разрэзе іншых рэгіёнаў дазволіў сенатару сістэматызаваць тыя пытанні, якія гучаць ад жыхароў найбольш часта. На некаторыя з іх даволі складана рэагаваць, бо не ўсё можна вырашыць на ўзроўні раёна і нават вобласці. Але, як лічыць суразмоўца, агучваць гэтыя праблемы трэба, бо яны сапраўды павінны неяк вырашацца.

Праблема № 1. Вакцынацыя

Па прафесіі Ігар Каско — медык, галоўны ўрач абласной дзіцячай бальніцы. Апошнім часам людзі пытаюцца пра вакцынацыю ад каранавіруса. Іх хвалюе, што адбудуцца нейкія негатыўныя наступствы ад прышчэпкі, лічаць, што дастаткова перахварэць, а далей імунітэт сам справіцца.

— На сёння ўсе размовы накіраваны на «добрых» і «дрэнных», перакананы на 99 %, гэта барацьба за рынкі збыту вакцыны. І як адзін з варыянтаў такога «менеджменту» — контрпрапаганда вакцын іншых вытворцаў. На рынку сёння шмат розных вакцын: пачынаючы ад найпрасцейшай кітайскай (яна зроблена па тых самых тэхналогіях, па якіх мы ў дзяцінстве прышчапляліся, і працуе эфектыўна) да глыбока генна-інжынерных вакцын (у тым ліку расійская «Спутнік V», якая зроблена шляхам спалучэння адэнавіруса і каранавіруса, за кошт чаго можа сінтэзаваць імунны адказ). Насамрэч, вакцынавацца не проста патрэбна, а неабходна. Па-іншаму мы з пандэміі не выйдзем. На жаль, перахварэць — гэта не выйсе. І чакаць, як пройдзе захворванне, у якой форме, як адрэагуе імунная сістэма, наогул арганізм, — гэта не надзейныя маркеры сёння. Рызыкаваць здароўем — наогул глупства. Узяць, напрыклад, наш стаяцыйны пункт, дзе працуе фактычна тысяча чалавек. Цяжкіх рэакцый на вакцынацыю не было ніводнай. У 20—25 % узнікала неападобна-грыпападобна-сіндром, які трывае да 3 суткі. Але так дзейнічае любая вакцына. На яе ўвядзенне развіваецца адказ арганізма. У якасці добрага прыкладу магу прывесці Ізраіль: там прышчэпкі зрабіла больш чым 95 % насельніцтва. Узровень захворвання ў краіне сёння 0,5 % на мільён жыхароў. Там ужо ідзе размова аб адмене

ЗВЯЗДА

масачнага рэжыму. Вакцынацыя вельмі неабходная. І чым хутчэй вакцынуем, тым хутчэй вернемся да нармальнага жыцця.

Праблема № 2. Аптымізацыя сельвыканкамаў

Пытанне, якое ўзнімаецца не ўпершыню і жыхарамі, і не пасрэдна сельвыканкамамі. Як можна сіламі сельвыканкама (ён жа сельсавет) у складзе старшыні і кіраўніка справамі абслугоўваць адразу некалькі вёсак? У выніку сіл не хапае, а жыхары скардзяцца.

— Сапраўды, сёння вельмі бурна абмяркоўваецца пытанне аб аптымізацыі як сельвыканкамаў, так і сельскіх дэпутатаў. Але на сёння сельвыканкам — менавіта тое звязно, якое вырашае на сяле практычна ўсе бытавыя пытанні вясцоўцаў: пачынаючы ад зямельных, заканчваючы рэгістрацыяй, выдачай даведак і г. д.

торыі, і спецыяліст, які возьме на сябе дакументаабарот. Такая структура на сёння была б аптымальная.

Праблема № 3. Жыллёва-гаспадарчыя комплексы

Гэта, лічы, працяг праблемы № 2. Невялікі штат сельвыканкама павінен вырашаць глабальныя пытанні: зрабіць агароджу, пакасіць траву, пачысціць зімой дарогу ад снегу. За кошт чаго? Добра, калі ў старшыні сельвыканкама ёсць магчымасць з кімсьці дамовіцца, а калі не?

— Ёсць такія варыянты: павялічыць штат сельвыканкама не да чатырох чалавек, а да трох, але пры гэтым стварыць невялікае камунальнае прадпрыемства, якое будзе абслугоўваць некалькі сельвыканкамаў. На сяле павінен быць мінімальны набор тэхнікі, якая належала б не калгасу, а сельвыканкаму. Тады

— Сапраўды, тое, што шматдзетныя з'язджаюць з вёскі, вельмі дрэнна. Вялікія сельскія сем'і вырашаюць сёння свае жыллёвыя праблемы не за кошт сваіх вёсак, а райцэнтраў. З вёскі ў горад з'язджаюць сем'і з вялікай колькасцю людзей. Але ж яны першапачаткова сельскія жыхары. Калі яны трапляюць у гарадскія кварталы, страчваюць сувязі з зямлёй. Невядома, што ад гэтага выйграе горад, але для вёскі вялікая страта. І гэтую тэму ўзнімаюць у розных рэгіёнах. На сяле застаюцца сталыя людзі, а працаваць няма каму.

Праблема № 5. Чыстая вада

Апошнім часам у сельскай мясцовасці будуюцца станцыі абезжалежвання. Але скаргі на ржавую ваду не прыпыняюцца. І, сапраўды, ёсць праблемы.

— На сёння гэта вельмі важнае пытанне практычна для ўсіх населеных пунктаў

Гэта тое звязно, якое вельмі набліжана да сельскага чалавека. Я ездзіў па рэгіёнах, размаўляў з прадстаўнікамі розных сельсаветаў, і яны казалі прыблізна адно і тое ж: сельвыканкам павінен быць, а колькасць дэпутатаў на тэрыторыі сельвыканкамаў можна паменшыць удвая, а дзесьці і ўтрая. Для таго каб сельвыканкам паўнаважна функцыянаваў, трэба, каб было не два, а як мінімум чатыры чалавекі. Бывае, што за адным сельвыканкам замацавана да 1,5 тысячы чалавек насельніцтва. Фізічна абслужыць такую колькасць людзей двум чалавекам немагчыма. Лагічна, калі акрамя старшыні і кіраўніка справаў у структуры сельвыканкама будзе рабочы, які павінен сачыць за добраўпарадкаваннем тэры-

не будзе праблем, як вуліцу пачысціць, спарахнелы дом знесці. У горадзе гэтым ЖКГ займаецца, а на сяле старшыня сельвыканкама бегае за старшынёй калгаса, просіць дапамагчы. А там свае задачы, свае праблемы. Добра, калі яны ў прыцельскіх стасунках, могуць дамовіцца, а калі не?

Праблема № 4. Захаваць сяло

Калі ў вёсцы закрываецца школа, лічы, яна бесперспектыўная. Але якія могуць быць школы, калі дзяцей няма? На сяле кажуць: Указ № 240 паўплываў на тое, што з вёсак у гарады сталі з'язджаць шматдзетныя сем'і. У выніку вёска страчвае самых перспектывных сваіх жыхароў.

паўднёва-ўсходняга рэгіёна. Узяць той жа Крычаў. Ёсць новыя мікрараёны, дзе з водазабеспячэннем ніякіх праблем. Але асноўная частка горада карыстаецца старымі сеткамі, якія пабудаваны ў савецкі час. Станцыя абезжалежвання не можа вырашыць праблему, пакуль існуюць старыя сеткі водазабеспячэння. Вада спачатку набывае неабходныя ўласцівасці, але, пакуль бяжыць па старых трубах, амаль цалкам іх страчвае і паступае да спажываўца ў непрыглядным выглядзе. Гэта каласальныя затраты, але праблему трэба вырашаць комплексна з заменай сетак. Інакш якасці вады не дабіцца.

Нэлі ЗІГУЛЯ
Фота з сайта
lenadm-mogilev.gov.by

РАЗГЛЕДЖАНА НА СЕСІІ

Адказ на «інфекцыйныя выклікі»

На чарговай сесіі Віцебскага абласнога Савета дэпутатаў галоўным пытаннем была работа арганізацый аховы здароўя ў час распаўсюджвання інфекцыі, выкліканай COVID-19. Аднак гаварылі не толькі пра медыцыну, але і пра ўсё, што звязана з уплывам каранавіруснай інфекцыі на жыццё. Дарэчы, арганізавалі мерапрыемства ў фармаце відэаканферэнцыі.

Віцебшчына, як вядома, першай прыняла на сябе ўдар з боку COVID-19. І пры гэтым, як падкрэсліў **старшыня аблсавета дэпутатаў Уладзімір Цярэнцьеў**, на поўначы Беларусі годна вытрымалі «выклік». Было арганізавана ўзважанае і рацыянальнае супрацьстаянне. Механізм узаемадзеяння ўлады і службаў, ведамстваў, рэалізацыя комплексу санітарна-эпідэміялагічных мерапрыемстваў аказаліся эфектыўнымі. Лагістыка вызначэння наяўнасці інфекцыі, лячэння і рэабілітацыі адпрацаваныя, і найлепшае перанялі ў іншых абласцях.

Галоўны ўрач Віцебскага абласнога цэнтра гігіены, эпідэміялогіі і грамадскага здароўя Уладзімір СІН-КЕВІЧ расказаў, што для з'яўлення так званага калектыўнага імунітэту трэба, каб ён быў не меншы за 60 % насельніцтва, а дзеля гэтага вельмі важна рабіць прафілактычныя прышчэпкі.

Уладзімір Цярэнцьеў звярнуў увагу, што ў сістэме адукацыі пакуль што абаранілі сябе і панізілі верагоднасць распаўсюджвання інфекцыі такім чынам меней чым 30 % работнікаў. Таму неабходна, каб да сярэдзіны жніўня (за некалькі тыдняў да пачатку новага навучальнага года) гэты паказчык у прадстаўнікоў педагогікі быў на ўзроўні 75 %. Настаўнікі самі павінны агітаваць сем'і, чые дзеці ў іх вучацца, у неабходнасці зрабіць прышчэпку.

Для параўнання: вакцынацыя работнікаў устаноў сістэмы сацыяльнай абароны перавышае 60 %, медыкаў і фармацэўтаў больш за 70 %.

Трэба разумець, што прафілактычная кампанія панізіць «пандэмічную напружанасць», дазволіць сэканоміць грошы, якія вылучаюцца медыцыне для лячэння. Ды і вельмі важна, што людзі, якія не будуць хварэць, змогуць выконваць свае службовыя абавязкі.

Начальнік галоўнага ўпраўлення аховы здароўя Віцебскага аблвыканкама Міхаіл ВІШНЯВЕЦКІ расказаў, што падчас піку так званай першай хвалі пандэміі для інфіцыраваных вылучалася каля 4,2 тысячы ложкаў — 40 % ад усіх, а на сёння гэты паказчык складае прыблізна 1,2 тысячы. Няма ніякіх праблем з забеспячэннем сродкамі абароны медыкаў, лекамі, абсталяваннем, у тым ліку і кіслароднай падтрымкі.

Неабходныя аналізы робяць у васьмі лабараторыях (з максімальнай загрузкай да трох тысяч проб), яшчэ адну адкрываюць сёлета ў Браславе. Там праводзяць даследаванне і па выхадных. У поўным аб'ёме задавальняюцца заяўкі на платнае тэсціраванне для ахвотных паехаць за межы Беларусі.

На сесіі акцэнтавалася ўвага на тое, што народным выбарнікам неабходна быць прыкладам для людзей. Падчас сустрэч з выбаршчыкамі, удзелу ў мерапрыемствах, наведвання грамадскіх месцаў трэба прытрымлівацца правілаў бяспекі. Каб распаўсюджванне каранавіруснай інфекцыі было мінімальным, неабходна насіць маску, апрацоўваць рукі антысептыкам і пры магчымасці знаходзіцца на адлегласці ад іншых на паўтара метра. А яшчэ — зрабіць прышчэпку.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.